

НАМ ЖИТИ В КОМУНІЗМІ

Клятва вірності

МИ, бригада комуністичної праці імені льотчика-космонавта Германа Титова Вишневолоцького бавовняного комбінату, зобов'язуємось до XXII з'їзду партії дати понад план 5,7 тони пряджі.

Я, КРИЛОВ Володимир, машиніст Московської залізниці, урочисто зобов'язуюсь до дня відкриття XXII з'їзду перевезти понад план 35 тисяч тонн народногосподарських вантажів.

МИ, молоді взуттєвники Сімферополя, обіцяємо, що до 17 жовтня весь наш комбінат зробить законом девіз — «Радянське — значить відмінне».

Як клятва вірності справі партії звучать у ці дні слова зобов'язань молоді. Таким був перший відгук комсомольців на проект Програми КПРС.

ШІСТЬ тижнів минуло з того дня, як почав своє життя, свій славний шлях проект Програми КПРС. Він став для молодих не тільки поглядом у майбутнє, а незмірно більшим. Він увійшов у життя кожного юнака і дівчини, поставив перед ними одне головне питання: що я сьогодні повинен зробити, щоб наблизити комунізм.

Не випадково з урочистих зобов'язань молоді, взятих на честь з'їзду, почали ми розповідь про засідання Бюро ЦК ВЛКСМ, яке проходило в Москві 11 і 12 вересня. Молоді передовики промисловості, будов, транспорту зібрались тут. За кожним з них — нафтовиком чи металургом, будівельником чи шахтарем, ткалею чи кашітаном траулера — стоять тисячі юнаків і дівчат, які вже сьогодні рапортують про трудові подарунки з'їзду.

З кінця в кінець країни, наче нескінченна естафета праці, йде перекличка славних починань молоді, про які розповіли на бюро секретар ЦК ВЛКСМ А. Везіров. Виконали свої річні зобов'язання всі комсомольські молодіжні колективи Татарії. За темпами проходки свердловин комсомольсько-молодіжні бурові бригади республіки добились рівня останнього року семирічки. Молоді москвичі заявили: Подарунок з'їздові готує кожний комсомолець. Українці відповіли: У нас не буде відстаючих. Молодь міста Леніна, закликаючи своїх ровесників виконати семирічку за п'ять років, проголосила «7 за 5». А 400 тисяч свердловчан, взявши естафету,

зобов'язалися оволодіти прийомами праці кращих виробників.

Ось вони, прекрасні воїни молодіжних починань, провідні зірки, по яких зв'яє свій крок молодь.

Закон життя

ВСЛУХАЙТЕСЯ в слова, прийміть їх думками, якими діляться учасники засідання бюро.

«Ви шаслива молодь, ви навіть будні перетворюєте в свято». Так сказав знатному шахтареві Кузьмі Северинову юнак з Південної Родезії на всевітньому форумі молоді. З цих слів і почав свій виступ Герой Соціалістичної Праці шахтар Кузьма Северинов.

— У нас святковий настрій, — каже він, — почесна трудова вахта на честь з'їзду партії проходить успішно. Великим святом для членів моєї бригади Анатолія Кулика і Володимира Дьоміна став день, коли відстаючі дільниці, які вони очолювали, вийшли в передові.

За темпами комунізму зв'яє молодь час. Вона пам'ятає слова М. С. Хрушова про те, що «кожний виконаний план заводу або колгоспу — це геж політ, політ у майбутнє». І чи не це чудове прагнення породило славі трудові перемоги, про які розповідають посланці молоді. Відома всій країні Валентина Гаганова повідомляє, що її нова бригада вже виконала передз'їздовське зобов'язання — випустила понад план 6,2 тони пряджі.

«Сьогодні працювати краще, ніж учора». До цього закликає токар заводу «Узбекільмаш» Мірджур Мірабідов.

— Хай ці слова стануть законом життя для кожного комсомольця, — каже він. — Особисто я добре знаю, як важливо виконати цей закон. Це значить, що я і мої друзі зможемо дати бавовноробам відмінні сівалки і комбайни. На честь з'їзду річне зобов'язання я виконав до 30 серпня. Працюю без контрольного майстра, випускаю продукцію тільки відмінної якості.

Цікавим був виступ 20-річного Героя Соціалістичної Праці Магаданської мисливці Клари Каліяни. Дівчина вперше в Москві і вперше, мабуть, виступає перед такою великою аудиторією. За перший рік семирічки ця маленька хазяйка чукотської тундри виконала семирічний план. За перше півріччя мисливниця добула вже 38 пещів, більш як у два рази перевиконавши свій річний план.

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V
№ 110 (461)

П'ятниця, 15 вересня 1961 р.

Ціна 2 коп.

Результати своєї натхненної праці, невпинних шукають несе молодь в дар з'їздові. Про прекрасні розповіді на бюро секретар Московського міськкому комсомолу Юрій Машин. Сьогодні близько 400 тисяч молодих виробників беруть участь у патріотичному русі за кращий трудовий подарунок з'їздові. Резервом номер один назвали комсомольці заводу «Манометр» поліпшення якості і підвищення надійності продукції, що випускається. Тепер молодь виготовляє прилади, які надійні і довговічністю в два, чотири рази перевищують технічні норми.

Молодих робітників столиці підтримали будівельники. Бригади, очолювані Володимиром Затворницьким, Володимиром Прокопенком, зобов'язалися виконувати всі роботи в споруджуваних житлових будинках з особливою старанністю, вирішили давати новосельцям разом з ключами від квартири гарантійний паспорт комсомольсько-молодіжної бригади.

«Кожному молодому — громадську професію будівельника», «Моральний кодекс будівельника комунізму — наш святий закон». Ці та інші прекрасні слова написали на своїх прапорах молоді виробники країни, які очолили похід комсомолу за гідну зустріч XXII з'їзду.

Ударні комсомольські — до з'їзду

ТИСЯЧІ посланців комсомолу, випереджаючи час, працюють тепер на найважливіших промислових будовах країни. Їх 47, цих бойових форпостів наступу комсомолу на майбутнє. Серед них домни і прокатні стани, цементні заводи, целюлозні комбінати, підприємства хімічної промисловості. Молодь назвала ці будови ударними, їх дострокове введення в дію буде дорогим подарунком до з'їзду.

(Закінчення на 2-й стор.)

Ось вони, герої других жнив

ДИВИШСЯ на незорі масиви качанистої і радієш: ось на що здатні руки комсомольські! Важко визначити нині, в якому напрямку рухався посівний агрегат: з якого боку не зглянеш — скрізь рівні квад-

догляду за посівами. Навстав найскладніший екзамен. Тож треба вистояти до кінця, завершити з честю похід за велику кукурудзу. Молоді трудівниці діяльно готувались до нього. Перш

ПОРУЧ з аркою встановлено вишку. Тут несуть невинну вахту комсомольські дозорці. Пильно вдивляється на плантацію «королеви» Ніна Флоренко, колгоспний рахівник і комсомольський польовий пат-

маха і Яків Кій за день перевозять на колгоспний тік понад 200 центнерів качанів. Попередні підрахунки показують, що врожай у сухому зерні становить по 61,5 центнера з кожного гектара! Отже, слова свого молоді кукурудзіводи отримали. Є про що звітувати наступним з'їздам партії.

ХОРОШУ ініціативу проявив Кіровоградський райком комсомолу, влаштувавши семінар секретарів первинних комсомольських організацій, молодих ланкових та керівників комсомольських дозорів району в колгоспі імені Димитрова Кіровоградського району. Багато цікавого і нового запозичили вони у своїх ровесників.

— Це хороший урок і для нас, — сказала піонервожата Клицивської школи, громадський інспектор по збереженню кукурудзи Катерина Корольова (знімок впису). — Обов'язково і в себе запровадимо цей досвід.

І. НАЗАРТІЙ,
наш позаштатний кореспондент.
Кіровоградський район.
Фото автора.

рати. Це заслуга досвідченого тракториста Віктора Тумаша і сільника Миколи Корецького. Ланкова Зінаїда Барабаш не побажала мати в ланці контролера на кукурудзі. Вона сама виконувала ці обов'язки, бо всім серцем уболівала за долю королеви полів.

Комсомольсько-молодіжна ланка З. Барабаш невеличка — всього десятеро дівчат. А ділянка — тридцять сім гектарів. Ця площа, як передбачено зобов'язанням дівчат, повинна видати 13560 пудів валового зерна.

НЕПОМІТНО лишилися позаду роботи й тривоги трудових буднів в період

за все взяли під своє пильне око кукурудзяні плантації. Оборали всю площу, зробили прокоси, встановили єдині місця в'їзду і виїзду з плантації. А над головним в'їздом встановили арку, на якій видніється чіткий напис: «Комсомольсько-молодіжна ланка Барабаш Зіни» (знімок вгорі зліва).

Вздовж арки встановлено щити з зобов'язанням ланки, планом збирання кукурудзи. Тут же вписані прізвища членів ланки, є графік чергування членів та акт на визначення біологічної врожайності кукурудзи.

куль (знімок вгорі справа). В охороні королеви полів комсомольської ділянки активну участь беруть піонери та учні Новоолександрівської середньої школи.

КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНА ланка Зінаїди Барабаш дала слово зібрати свою качанисту за тринадцять робочих днів, 2,9 гектара кукурудзи, згідно з робочим планом, треба збирати щодня. І от кожного вечора на вишці з'являється червоний прапор — відзнака того, що денне завдання по збиранню кукурудзи ланка виконала. Водії автомашини Іван Сала-

НАМ ЖИТИ В КОМУНІЗМІ

(Закінчення).

Вже стали до ладу доменні печі в Караганді і Тулі, мартенівські печі і прокатний стан у Череповці, папероробні цехи на Марійському і Архангельському целюлозно-паперових комбінатах, цех лавсану в Курську, цементні печі в Чимкенті.

Цими днями червоний прапор, що піднявся над Криворізьким металургійним заводом, сповістив ще про одну перемогу комсомолу. Стала до ладу найбільша в світі доменна піч. Найбільша в світі, а строк мінімальний — її збудували за 8 місяців.

Але щоб з честю рапортувати з'їздові партії про перші перемоги в битві за комунізм, відзначалось на бюро, комсомольські організації повинні послити організаторську роботу на ударних будовах.

Не почувается вогника, бойового комсомольського запалу на деяких будівельних площадках у Горьківській, Рязанській, Новосибірській областях. Виробничі справи на пускових будовах не стали головним завданням діяльності Сталінського і Башкирського обкомів ВЛКСМ.

Багато комсомольських штабів ще пояснюють свої невдачі переборами в забезпеченні. Проте навіть на тих будовах, які цілком забезпечені будівельними матеріалами і устаткуванням, графіки робіт не виконуються. Погано організоване змагання комсомольців на будівництві Чорнореченського цементного заводу (Новосибірська область), Рязанський обком ВЛКСМ не вжив дійових заходів до того, щоб комсомольці змогли виконати свої зобов'язання на будівництві термокрекінгу. Затягуються строки спорудження цеху ацетатного шовку на заводі синтетичного волокна в місті Енгельсі.

Учасники бюро звернулися до молоді комсомольських будов із заклинком в дні, що лишилися до з'їзду, зробити свої будівельні площадки в повному розумінні цього слова ударними, комсомольськими, передовими.

З'їзд зустрінемо по-комуністичному

КОЖНИЙ комсомолец знайшов у проекті Програми КПРС рядки, звернуті безпосередньо до нього, до його серця. Прекрасні паростки нового, що народилися

вперед з'їздовські дні, сказав наприкінці засідання бюро перший секретар ЦК ВЛКСМ С. Павлов, говорять про велику життєвість накресленої партією програми, про небувальні ентузіазм, з яким працює кожна мо-
лода радянська людина.

Ми пишаємося тим, що в перших рядах славних патріотів ідуть виховані комсомолу льотчики-космонавти Юрій Гагарін і Герман Титов, які присвятили свої безприкладні польоти ХХІІ з'їздові партії.

Радянська молодь сповнена почуття безмежної синівської влячності Комуністичній партії за прекрасне сучасне, за ще краще майбутнє, за те, що на її долю припала велика честь — будувати комунізм і жити при комунізмі.

Велика і важлива розмова, що відбулася в Центральному Комітеті комсомолу, завершилася врученням почесних грамот ЦК ВЛКСМ передовикам виробництва. За рішенням бюро кращї колективів, які прославилися своїми перемогами в передз'їздовському змаганні, занесено в «Літопис трудових справ комсомолу в семиріччі».

Цього почесного права удостоєні бригада комуністичної праці прядильниць Вишневолицького бавовняного комбінату, якою керує Герой Соціалістичної Праці Валентина Гаганова, бригадир бригади комуністичної праці шахти 5—6 імені Дмитрова тресту «Красноармійськ-вугілля» Сталінської області Герой Соціалістичної Праці Кузьма Северинов.

Серед тих, кого по праву можна назвати розвідувачами майбутнього, колектив нафтопромислової дільниці управління «Порганнафта», який видобув понад п'ять за вісім місяців 7,5 тисяч тонн нафти (майстер — Герой Соціалістичної Праці Акіф Джафаров); комсомольсько-молодіжний колектив тресту «Череповецьметалургбуд», який збудував на Череповецькому металургійному заводі раніше строку дві мартенівські печі і прокатний стан «250». Свердловчанам приємно буде дізнатися, що і їх земляки — учасники комсомольської молодіжної будови на Синарському трубному заводі вписані в літопис трудових справ. Вони достроково здали в експлуатацію групу прокатних станів.

Трохи більше місяця лишилось до історичної події, до якої готується весь радянський народ. У ці знаменні дні молоді, Ленінський комсомол порадують партію, Батьківщину новими героїчними зверненнями, зустрінуть з'їзд гідно, по-комуністичному.

**З. ХРОВОВА,
Н. ЖЕЛЕЗНОВ,
кор. ТАРС.**

Обласний комсомольський штаб
по кукурудзі повідомляє

Серед переможців — компаніївці

ЦК ЛКСМ України розглянув матеріали обкомів комсомолу про участь комсомольських організацій республіки в заготівлі кормів для громадського тваринництва та оперативні дані Центрального Статистичного Управління УРСР і визнав переможцями за перший період двомісячника по заготівлі кормів для громадського тваринництва 19 районних комсомольських організацій республіки. Серед районних комсомольських організацій Кіровоградської області визнано переможцем **КОМПАНІВСЬКУ РАЙОННУ ОРГАНІЗАЦІЮ. ЇЇ НАГОРОДЖЕНО ГРОШОВОЮ ПРЕМІЄЮ В РОЗМІРІ 100 КАРБОВАНЦІВ.**

За почином гайворонських шоферів

ХОРОША У НАС ТУРБОТА

ДОЗРІЛА качаниста. В незорих масивах колгоспної кукурудзи є 400 гектарів наших, комсомольських. Зібрати врожай, звести і зберегти його так, щоб не втратити й кілограма — такими турботами живе зараз колгоспна комсомольська організація.

Правильно пишуть у своєму листі гайворонські шофери — за нами, механізаторами, тепер головне слово. Водії-комсомольці нашого колгоспу цілком згодні з ними у тому, що ми можемо перевозити у день по 35—40 тонн і повинні забезпечити безперебійну дво-

змінну роботу транспорту в гарячу пору «других жнив».

Щоденно я роблю десяткі рейсів від плантації до колгоспного двору. Там у нас знаходяться траншеї для консервування кукурудзяних початків. Одну з них місткістю 700 тонн вже закрито, швидко заповнюється й друга.

А врожай дозріває всюди. Он і копання цукрових буряків розпочалось. В нічний час я роблю ще 2—3 ходки до цукрового заводу. Так само працюють і мої друзі — Віктор Дегтярьов, Микола Чорний. Справді багато, дуже багато хороших турбот тепер у молодих колгоспних шоферів.

А. ТРЕТЯК.

Колгосп імені К. Маркса,
Хмельницького району.

Зростають швидкості

ЩЕ сонячний промінь не торкнувся землі, а з села мчать машини в поле.

З Віктором Кравцовим, шофером — комсомольцем, їдемо до масиву кукурудзи. — Скоро з'їзди партії, — говорить Віктор. — Хочеться ж зустріти їх яконайкраще.

І Віктор Кравцов ділом підкріплює свої слова.

Комсомольці-шофери Іван Пасюк, Володимир Ситник, Віктор Калашник теж відгукнулися ділом на заклик молодих водіїв колгоспу імені Сталіна Гайворонського району. Працюють хлопці на підвищених швидкостях.

Молоді водії автомашин колгоспу імені ХХІ з'їзду КПРС дали слово швидко і без втрат перевезти врожай кукурудзи до дня відкриття ХХІІ з'їзду КПРС.

А. РЕШЕТНЯК,

колгоспник,
Новопразький район.

Доярки комсомольсько-молодіжної ферми колгоспу «По шляху Леніна» Голованівського району одержали понад 2.300 кілограмів молока від кожної фуражної корови.

ФЕРМОЮ маяків називають у Голованівському районі колектив комсомольсько-молодіжної ферми колгоспу «По шляху Леніна». Візьміть список передових доярок району. Дві третини людей з крутеньківської сільгоспартії.

26 доярок працює тут. Вісімнадцять з них комсомолки. Різні характери в них, різні смаки, різні уподобання... І все ж це одна, дружна сім'я молодих. Єдина вона запалом молодечим, здружена працюю. Радість одного тут стає здобутком кожного, невдачі діляться між усіма порівну.

Спільна, велика мета у доярок — внести гідний вклад у будівництво комунізму. Щоб наблизити вже сьогодні день прийдешній, вирішили дівчата жити, працювати і вчитись по-комуністичному, здобути звання ферми комуністичної праці. Цей девіз став законом життя для кожної доярки.

Працюють дівчата на славу. Ні сил, ні вміння не шкодують заради спільної справи. З початку року на кожну фуражну корову тут надоєно понад 2 тисячі триста кілограмів молока. Окремі доярки мають ще вищі показники. Ліда Мусієнко, наприклад, надоїла на кожну корову своєї групи понад 2.700 кілограмів, а Галина Піддубняк, Марія Погородня, Євдокія Криворучко, Марія Алійчук, Фросина Соловей та інші вже виконали свої річні зобов'язання — одержали по 2.350 — 2.450 кілограмів молока.

Перші успіхи не заспокоюють дівчат. Проектом Програми партії намічено в наступне десятиріччя подвоїти виробництво молока, а за двадцять років його виробництво повинно збільшитись майже в три рази. Вже зараз дівчата роблять перший крок до цього. На черговій виробничій нараді, де підводились підсумки роботи за 7 місяців нинішнього року, Ліда Мусієнко, Ганна Безноска, Раїса Яцишина і Марія Хоменко заявили, що до дня відкриття ХХІІ з'їзду КПРС вони надають ще по 440 кілограмів молока на корову. Їх приклад наслі-

дували всі доярки ферми. До 17 жовтня тут буде одержано ще не менше як 120 тисяч кілограмів молока.

Такі плани на найближчий час. Комсомолки вже зараз замислюються над тим, як їм штурмувати нові вершини, як створювати молочні ріки.

Проект Програми вказує, як вести цей безприкладний наступ, яким шляхом послідовно збільшувати виробництво молока. Намічається воістину рекордний зліт продуктивності праці в сільському господарстві — за перше десятиріччя не менше ніж в 2,5 рази, а за 20 років — в 5—6 рази. А основою підвищення продуктивності праці стануть дальша комплексна механізація, використання засобів автоматизації, впровадження найновіших машин.

Отоже, на допомогу дояркам приїде електродійня і безприв'язне утримання корів. Треба лише, щоб правління артілі, комсомольська організація потурбувалися найближчим часом про це. Тоді не по 13—18 корів доглядатимуть доярки, а по 100 і більше, тоді потечуть справжні молочні ріки.

А щоб трудитися продуктивно, треба вчитися. Отож і про освіту думають дівчата. Майже всі вони в недавньому минулому закінчили семирічку. Чому б не створити тепер на фермі вечірній клас? Чимало турбот є ще у доярок. Вісімнадцять членів ВЛКСМ на фермі, а комсомольська група фактично тут не працює. Навіть групора ще не обрано. А між тим, комсомольська група на фермі повинна стати великою силою.

На фермі є гуртки художньої самодіяльності — хороший і драматичний. Лише останнім часом були здійснені постановки «Ой, не ходи Грицю», «На перші гулі», влаштовано кілька концертів. Це добре. Але цього замало людям, які борються за звання ферми комуністичної праці. Вечері, наприклад, ніде відпочити їм. Клубу в артілі, по суті, немає. Старий розвалився, нового не будують. Можна було б і на свіжому повітрі лекцію цікаву послухати, диспут влаштувати. Та нікому організувати це.

Слід чекати, що працівники Голованівського райкому комсомолу навідаються-таки на комсомольсько-молодіжну ферму, поцікавляться турботами доярок. Треба забезпечити всі умови для нормальної праці, навчання і відпочинку молоді.

В. ЯТРАНЄВ.

Колгосп «По шляху Леніна»
Голованівського району.

185 гектарів—за 15 днів

МЕХАНІЗАТОР я молодий. Лише другий рік працюю на комбайні. Торік, зразу ж після закінчення Новгородківського училища механізації, сів на комбайн «СК-2,6». Машина була добре підготовлена до роботи, і я використовував її на збиранні кукурудзи на повну потужність. Завдяки старанному доглядові за агрегатом і правильній експлуатації його я скосив 225 гектарів качанистої на силос.

В нинішньому році мені довелося пересісти за кермо зернового комбайна «СК-3». 241 гектар озимої пшениці, 6237 центнерів намолоченого зерна — такий мій показник за жнива. Цією ж машиною я зібрав 25 гектарів гороху.

Настала «друга жнива». Кукурудзозбиральних комбайнів у нас не вистачає. Мені доручили переобладнати комбайн «СК-2,6». Охоче взявся я за цю роботу і зараз успішно веду роздільне збирання кукурудзи. 185 гектарів за 15 робочих днів — таке моє зобов'язання. І я його з честю виконую. На своєму рахунку вже маю більше 100 гектарів зібраної кукурудзи.

А. ГРИНЬКО,
комбайнер колгоспу ім. Шевченка Новопрязького району.

КОМСОМЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНА бригада доярок шепилівського колгоспу імені Кірова Голованівського району прагне зустріти ХХІІ з'їзд КПРС виконанням своїх річних зобов'язань і завоювати високе звання колективу комуністичної праці.

На знімку (зліва направо): Надія КИФОРЕНКО, Марія БІЛЮГА, Надія ЗАПОРОЖЕЦЬ, Галина ОЦАБРИК.

Фото В. КОВПАКА.

Л. Т. Космодем'янська в гостях у піонерів

ШІСТНАДЦЯТЬ РОКІВ минуло відтоді, як закінчилася війна. Діти тих літ стали дорослими, ті ж, кому було тоді вісімнадцять, мають нині своїх дітей. Та надто буремним був той час, щоб його можна було забути.

Біля двох десятиків років з міста в місто, з країни в країну їздить російська мати Любов Тимофіївна Космодем'янська, чії діти-герої віддали своє життя в боротьбі з ворогом.

І ось Любов Тимофіївна завітала у гості до піонерів Кіровоградщини. З великим благоговінням зустрічали жінку на кожному підприємстві, у кожній школі. Першого дня гостя побувала у Бобринецькому технікумі механізації сільського господарства, познайомилася з кубинськими юнаками, які вчать тут. Того ж дня Любов Тимофіївну запросили до себе в гості бобринецькі піонери.

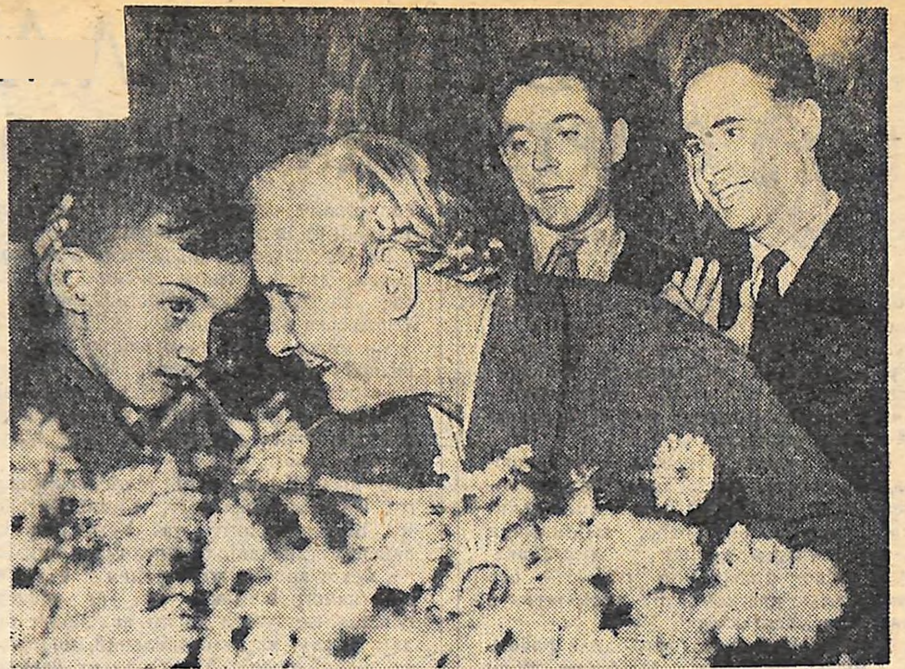
Потім Л. Т. Космодем'янську вітали піонери міста Кіровограда. Мабуть, не було жодного школяра, який би не був цього дня на стадіоні, де відбулася ця зворушлива зустріч. Побачити й послухати матір героїв прийшло чимало й дорослих.

Піонери міста рапортують Л. Т. Космодем'янській про свої успіхи, обіцяють в житті бути схожими на Зою і Шуру, висловлюють захоплення і подяку жінці, яка виховала таких відважних дітей. Любов Тимофіївну приймають в почесні піонери міської піонерської організації.

Розповідаючи про життя і подвиг своїх дітей, Любов Тимофіївна звернулася до школярів з закликом бути гідною зміною покоління, яке ціною свого життя захищало сьогоденне щастя.

— Герої не народжуються — герої виховуються! — пристрасно звучать її слова.

Зустріч закінчилася, а біля виходу з стадіону знову й знову юряться хлопчики й дівчата в червоних галстуках, щоб міцно, назавжди запам'ятати світлий образ дорогої гості.

На знімку: п'ятирічний Сергій МАРКИТАНЕНКО з букетом квітів вітає Л. Т. КОСМОДЕМ'ЯНСЬКУ під час її перебування в м. Бобринці.

Фото В. Ковпака.

ПІОНЕРСЬКИЙ ПОДАРУНОК З'ІЗДОВІ

Звернення

УЧНІВ КІРОВОГРАДСЬКОЇ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ № 10 ДО ВСІХ ШКОЛЯРІВ ОБЛАСТІ

ВЕСЬ радянський народ готує зараз трудові подарунки ХХІІ з'їздові рідної Комуністичної партії. Школярі теж хочуть зустріти цю велику подію в житті країни хорошими справами.

І ось ми, учні Кіровоградської середньої школи № 10, вирішили: зберемо у вересні 15 тонн металолому.

Комсомольці, піонери, школярі області! Давайте всі разом вийдемо на збір металобрухту і 27 вересня відправимо піонерський ешелон зібраного брухту на Дніпропетровський завод імені Леніна.

За почесну роботу, друзі!

МУЗЕЙ В. І. ЛЕНІНА В ШКОЛІ

Володимир Ілліч Ленін... Це ім'я безмежно дороге сотням мільйонів людей. Ми, радянські педагоги, завжди пам'ятаємо добру пораду М. С. Хрущова: «Треба вивчати Леніна і застосовувати його величезну теоретичну спадщину в житті, бути переконаними пропагандистами ленінських ідей, будувати життя по Леніну, вести виховання так, щоб кожна радянська молода людина старалася переймати ленінські риси характеру».

В Онуфріївській середній школі ведеться велика робота серед учнів по вивченню життя і революційної діяльності В. І. Леніна. Велику допомогу вчителю у вихованні ленінських рис характеру надає створена в квітні минулого року ленінська кімната. В ній затісно й урочисто. На стінах в акуратних рамках в хронологічній послідовності виставлені репродукції портретів В. І. Леніна та картини про його життя. Є в ленінській кімнаті й експонати, виготовлені самими учнями. Так, наприклад, члени історичного гуртка під керівництвом вчителя історії М. О. Долини виготовили макет будинку, в якому народився В. І. Ленін.

У ленінській кімнаті ми проводимо збори піонерських загонів, прийом в піонери і комсомол, уроки з історії, зустрічі з передовими людьми колгоспу і кінного заводу.

Переконавшись у великій користі цих заходів, ми вирішили розширити ленінську кімнату, перетворити її в музей. Зараз готуємо для цієї мети експонати. Вже одержали посилки з Китаю, ГДР, Чехословаччини, Болгарії. В посилках — листи, книги Леніна на мовах народів світу, фотокопії рукописів Леніна, фотографії місць, де перебував наш дорогий Ілліч.

І. СУХОМЛІНСЬКИЙ,
директор Онуфріївської середньої школи.

Університет ДРУЗІВ ГУДЕСНИЦІ

Комбайн „СК-2,6“ став УНІВЕРСАЛЬНИМ

Кожний знає, яке значення має кукурудза. Але хочеться нагадати, що вона дає нам не тільки концентрати, а й є кращим попередником озимих посівів. Отже, для наступних урожаїв велике значення мають строки збирання кукурудзи і очистки полів від усіх поживних решток.

Для цієї мети кращою кукурудзозбиральною машиною є силосозбиральний комбайн «СК-2,6». Будь-який травостій, в тому числі і зарослий бур'янами (що, на жаль, ми не скрізь викоринили), він зрізує низько і суцільно. Після роботи машини поле готове до лушення під сіву озимих.

Кукурудзозбиральний комбайн «ККХ-3» не виконує цих операцій. Він не очищає поле у міжряддях і зменшує таким чином кількість силосної маси.

Якщо ще врахувати, що силосозбиральний комбайн «СК-2,6» має й більший робочий захват, незалежний від ширини міжрядь, то виникає питання: чи не можна з силосозбирального комбайна зробити більш універсальний комбайн, щоб він не тільки добре збирав силосну масу, але й відбирав качани? Механік колгоспу «Ленінський шлях» Баштанського району т. Рудий встановив на цей комбайн замість барабана, який подрібнює силосну масу, відірвний і протягуючі вальці. Досвід показав, що качани відірвалися добре. Але питання було розв'язане наполовину, бо стебла розсіювались по полю, збирання і подрібнення їх вимагало великих затрат праці, розтягувало строки дальшого обробки ґрунту.

Автор цієї статті в радгоспі імені Тельмана запропонував переобладнати силосозбиральний комбайн, щоб він на полі одночасно відривав качани кукурудзи, направляв їх у причіплену площадку і подрібнював стебла, вивантажуючи їх на транспортні засоби. Цю роботу нам вдалось виконати.

Як ми це зробили?

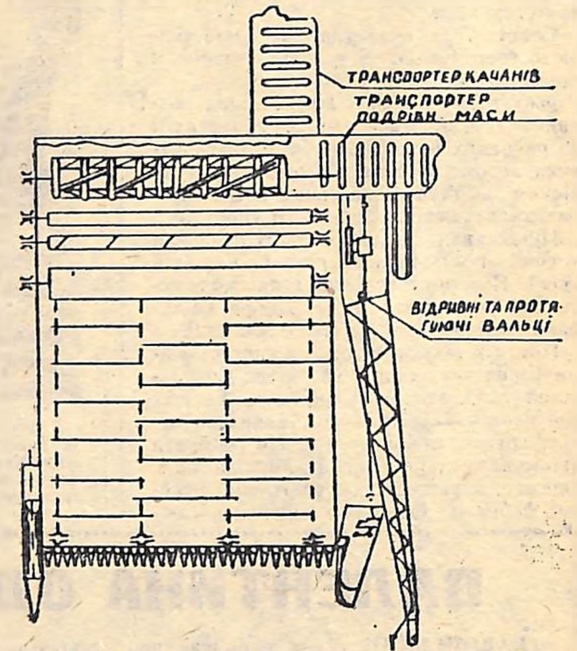
Подрібнюючий барабан з виносним силосним транспортером і сніця залишилися на своєму місці. По відношенню до них був висунутий на 500 міліметрів вперед хедер з живильними вальцями. У проміжку, що утворився, як вказано на схемі, ми змонтували пару відірвних і пару протяжних вальців конструкції т. Рудого. Вальці ми взяли із списаних кукурудзозбиральних комбайнів, виготовивши до них потрібні цапфи.

Нижні вальці поставили діаметром 165 міліметрів від осей подрібнюючих барабанів, а верхні — діаметром 125 міліметрів — від нижнього живильного вальця. Нижні вальці укріплені на шарикопідшипниках нерухомо, а верхні по відношенню до них можуть підніматись

вгору, стискаючи пружини і збільшуючи прохід для стебел вальцями.

Початковий зазор між вальцями і зусилля пружини регулюються. Відстані між відірвними і протяжними вальцями, а також між протяжними вальцями і протиріжними пластинами ми прагнули зробити мінімальними. Це запобігає попаданню подрібнених стебел на транспортер качанів.

Особливо треба стежити, щоб нижній задній валець

був гладеньким. Це дає можливість зменшити зазор між ним і протиріжними пластинами і позбутися затягування стебел вальцями.

Над діаметром вальців, на мою думку, ще слід подумати. Чим більший діаметр, тим краще вони схоплюють і заклинюють між собою масу. Це корисно для стебел, але шкідливо для качанів.

Відірвані качани подаються у візок двома транспортерами, які ми взяли із списаного кукурудзозбирального комбайна «КВ-2». Передача руху вальців здійснюється від вала подрібнюючого барабана з допомогою ланцюгів (відстань 19,05 міліметра), які об'єднують собою один верхній і один нижній вальці. Нижні вальці з'єднані між собою одним ланцюгом з лівого боку, а верхні — з правого. Така передача дозволяє використати муфту вільного ходу барабана для всіх чотирьох вальців. Зубчатка на вальцях підібрана так, щоб лінійна швидкість вальця дорівнювала швидкості живильного транспортера хедера. У зв'язку з перенесенням хедера вперед на 50 міліметрів довелося подовжити кропштейн рами, перенести на сніці коліщасту вісь підйому і подовжити шток гідронідіймача на таку ж величину.

Переобладнаний комбайн в роботі показав, що поставлене нами завдання виконане. Машини відриває качани, подрібнює стебла для силосування і передає їх в автомашину. Втрати мінімальні.

І. СЕМЕНОВ,
головний інженер радгоспу імені Тельмана Миколаївської області.

НЕДАВНО ЙДЕ ДО КЛУБУ МОЛОДЬ

я мимоволі став свідком розмови двох завідуючих сільськими клубами:

— Ну, як у тебе справи? Готуєш що-небудь?

— Та де там... Тепер в усіх клубах робота завмерла. Це десь аж під Новий рік якийсь концерт дамо, — відповідає другий.

— Таке саме і в нас, — спокійно чується у відповідь.

Зустрінувши завідуючого Нербубайським сільським клубом Василя Даценка, я розповів йому про цю розмову.

— Ні, в нас не так, зо-

всім навпаки, — посміхаючись говорить він.

І справді. Хоч яка гаряча пора в полі, а молоді щовечора поспішає до клубу, і не нарікає художній керівник Віталій Даценко на самодіяльних аматорів, бо всі з'являються дружно, організовано і своєчасно.

За останній час гуртківці вже виступили з двома концертними програмами перед трудівниками села. Частими гостями в клубі є вчителі-лектори С. Я. Олійниченко, М. І. Георгіш, секретар парторганізації

колгоспу Й. П. Шепковенко та інші.

— Непочатий край роботи зараз перед клубами, — продовжує Василь Даценко. — А вже проєкт Програми КПРС зобов'язує нас не тільки краще працювати, але й на новий, вищий рівень підняти виховну і культурно-масову роботу. Тепер разом з завідуючою бібліотекою Валентиною Суханевич гуртківці готують тематичний вечір: «Честь і слава людям працьовитим!» До пізньої ночі горить вогник в сільському клубі. Пройде небагато часу, і

вдачні глядачі від усієї душі будуть аплодувати плановикові колгоспу В. Шипко за виконання твору І. Шамо «Пісня прощастя», кращій доярці колгоспу, члену бригади комуністичної праці П. Товстору за майстерне читання гуморесок, ланкової М. Придулі за чудові українські народні пісні — всім тим, хто не тільки своєю працею збагачує рідний колгосп, але й вміє чудово співати, весело сміятися і завзято працювати.

В. КУЗЬМЕНКО.

Новоархангельський район.

ОСЬ ЩО ДАЛА СПАРТАКІАДА ДТСААФ

БІЛЬШЕ року в стрілецьких тирах і на мотодромах, в радіокласах, на водних станціях і аеродромах тривала гостра боротьба з технічними видами спорту. За цей час значно зросла масовість кіровоградських спортсменів, майстерність, виростили цілі загони нових розрядників, майстрів спорту СРСР, встановлено нові рекорди.

Велика організаторська і роз'яснювальна робота, яка була проведена колективами ДТСААФ і комсомольськими вожаками, безумовно, забезпечила активну участь молоді у змаганнях. 190 тисяч дтсаафівців області — ось цифра, яка красномовно характеризує масовість спартакіади!

Як справжнє свято, проходили районні і міські спартакіади. Особливо добре вони були організовані і проведені в Рівнянському, Долинському, Новогеоргіївському, Олександрівському, Хмельницькому та Знамянському районах. Кращі результати показали представники Знамянки, Олександрії, Долинської та інших міст області.

Майже на всіх змаганнях були присутні сотні і тисячі любителів спорту. Все це підкреслювало потяг молоді до техніки, до оволодіння новими професіями. Спартакіада допомогла багатьом колективам зміцнити матеріальну базу, поповнити її новою технікою, інвентарем. Так, в Новогеоргіївському районі за період спартакіади в первинних організаціях створено більше тридцяти технічних гуртків і курсів, на яких сотні юнаків і дівчат навчилися водити трактори і мотоцикли, автомобілі і скутери, стали радіотелеграфістами та радистами. Всього в області за цей час створено 28 самодіяльних клубів.

Проведення спартакіади поглибило навчально-матеріальну базу за рахунок коштів громадських і господарських організацій. В Олександрії придбано чотири автомобілі, дев'ять мотоциклів, 26 дрібнокаліберних гвинтівок, дві радіостанції. Тут також на громадських засадах побудовано два тирни.

Довгий час авіамоделісти обласного центру запитували: «І коли буде хоч невеличкий кордодром?»

А цього літа вони вже мали його. До послуг любителів парашутного спорту в районі Новоолексіївки споруджено парашутну вишку.

Спартакіада вплинула на майстерність спортсменів. 9 чоловік виконали нормативи майстра спорту, більше чотирьох тисяч юнаків і дівчат стали розрядниками. Встановлено 28 обласних і 46 районних рекордів. Крім того, спортсмен аероклубу Яків Рейзнер став чемпіоном на республіканських і Всесоюзних змаганнях із планерного спорту.

Представники нашої області показали хороші результати на республіканській арені. Пілоти-спортсмени і авіамоделісти виборили третє місце. Добре виступили мотоциклісти та радіолюбители.

Поруч з такими відомими спортсменами Кіровоградщини, як Олег Сокульський та Анатолій Купрієнко, Георгій Кобляков та Майя Мороз, виявлено ще цілу групу здібної молоді. Це — брати авіамоделісти Валерій і Микола Самбросови, парашутистка, робітниця швейної фабрики Катерина Марченко, слю-

сар заводу «Червона зірка» Анатолій Гавшин та цілий ряд інших.

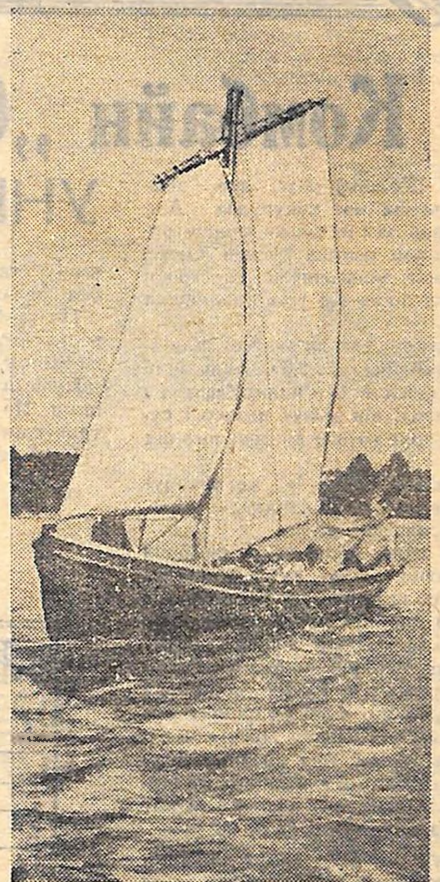
За підсумками спартакіади в області перше, друге і третє місця поділені так: м. Знамянка, Олександрівська і Хмельницька районні організації ДТСААФ.

Чи можна було спартакіаду провести краще? Домогтися того, щоб кожен член оборонних організацій і колективів взяв сам активну участь у змаганнях і агітував своїх друзів? Це, на жаль, не вийшло помічалось.

В місті Кіровограді, Маловисівецькому, Олександрівському, Компаніївському, Вільшанському та Устинівському районах спартакіада проходила стихійно, без суворого дотримання плану, без спортивного воєнника. Тут не завжди приділялася увага таким важливим видам спорту, як автомобільний, моделізм та водний спорт. А в багатьох первинних організаціях у змагання включалися лише кульова стрільба.

Спартакіада закінчилася. Підводячи підсумки, районні і міські комітети ДТСААФ повинні добре проаналізувати свої упущення і досягнення, намітити конкретні заходи посилення оборонної роботи. Важливу роль в цьому має відіграти тісна співдружність організацій ДТСААФ, райкомів і міських комсомолу та профспілкових організацій.

В. МАШУК,
інструктор обласного комітету ДТСААФ.

Для юних кіровоградців морська справа — не лише мрія, а — значимий реальність. На знімку ви бачите парусник ял, який вперше везуть по Сухолюкю юні спортсмени Кіровоградського морського клубу.
Фото В. КОВПАКА.

В м. Олександрії відкрито новий магазин «Культурари». На знімку: у відділі іграшок. За прилавком комсомолка Меланія БІЖКО, яка навчається в Кіровоградській торгово-кулінарній школі. Тепер її направили суди на практику.
Фото В. КОВПАКА.

Людина людині — друг,
товариш і брат

Коли прийшла біда

ХВИЛЯ за хвилино якоучуться колоски на нозі хедера. І одразу ж надають на полотно транспортера. Здається, ніби комбайн на місці стоїть, а стебла самі мчать назустріч агрегату.

Та задивлятися ніколи — встигай тільки стежити за механізмами.

І раптом, ніби блискавка серед ясного неба. Комбайн торкнувся обвислих дротів високовольтної лінії електропередач. Сильним струмом вдарило помічника комбайнера комсомольця Івана Майгура.

— Глибокий опік лівого боку. — констатували лікарі. — Потрібна пересадка шкіри.

На допомогу прийшли справжні друзі. Як тільки стало відомо про нещастя, комсомольці колгоспу імені Леніна збіглися на збори. Говорили схвильовано, перебиваючи один одного. Таких запальних зборів давно вже не було.

— Які будуть пропозиції? — запитав секретар комсомольської організації Дмитро Стоян. — Я запишусь першим.

— І мене запиши. — піднявся з місця Микола Руденко.

— Мене теж... — заявив Олександр Яременко.

— Ми бажимо дати шкіру Іванові! — звернувся до Дмитра Катерина Терешенко. Катерина Голуб, Лідя Обрево.

Все нові пропозиції з'являлися у списку: Галина Чорноліс, Микола Архун, Володимир Обрево, Микола Піхотія...

Ніхто з комсомольців не відводив очі вбік, не ховався за спинами товаришів. Всі, як один, в тяжку для Івана Майгура хвилину прийшли йому на допомогу. Тепер здоров'я хлопця гограшується.

В. НЕДВИГА,
інструктор Новоградського райкому комсомолу.

У СПОРТСМЕНІВ «ЧЕРВОНОЇ ЗІРКИ»

16 команд цехів і відділів заводу «Червона зірка» беруть участь у змаганнях на першість підприємства. Вони поділені на дві підгрупи. Розіграш наближається до кінця. Вже виявлено переможців підгруп. Це — футболісти спеціального конструкторського бюро і ковальсько-пресового цеху. Вони бороняться за перше і друге місце.

У змаганнях на першість Кіровограда з кульової стрільби команда заводу «Червона зірка» зайняла перше місце. В особистому залку переможцями стали також червонозорівці Майя Мороз і Георгій Кобляков.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

Кінотеатр «Мир». Для дітей — «ВОГНІ НА РІЦІ». Початок о 10 год. ранку та 12 год. дня. «ВАРШАВСЬКА СІРЕНА». Початок о 2, 4 год. дня, 6, 8, та о 10 год. вечора.

Кінотеатр імені Дзержинського. «ВОЛГА-ВОЛГА». Початок о 9 та 11 год. 10 хв. ранку. 1 год. 20 хв., 3 год. 30 хв., 5 год. 40 хв. дня, 7 год. 10 хв. та о 10 год. вечора. На літньому майданчику о 8 год. 30 хв. вечора.

Кінотеатр «Сиващук». Для дітей — «ВАСИЛИСА ПРЕКРАСНА». Початок о 9 год. 50 хв. ранку, 11 год. 30 хв., 1 год. 10 хв., 2 год. 30 хв. дня.

«ОДРУЖЕННЯ ХОЛОСТЯК». Початок о 4 год. 30 хв. дня, 6 год. 20 хв., 8 год. 10 хв. та о 10 год. вечора. На літньому майданчику — о 8 год. 30 хв. вечора.

Кінотеатр «Хроніка». Документальний фільм «ЗІРКИ ЗУСТРАЧАЮТЬСЯ В МОСКВІ». Демонструється в 10 год. ранку до 8 год. 30 хв. вечора. Художній фільм «ЗА БУДЬ-ЯКУ ШІНУ». Початок о 9 год. і 10 год. 50 хв. вечора.

ВАЛЕНТИНА ОДЯГАЄ АКВАЛАНГ

ЗАВОДСЬКИЙ гудок оповідає про закінчення зміни. Сотні червонозорівців поспішають додому, а вже звідти — хто в кіно, хто в парк, хто на стадіон. Валентині Фесенко більше до вподоби водний спорт: вона йде після роботи на водну станцію морського клубу.

Ще зовсім недавно тут тренувалися лише хлопці. Валентина не раз спостерігала, як мускулісти юнаки одягають якісь ласта на ноги і шугають під воду. Довго не наслідувалася й собі спробувати. Та з кожним днем все більше і більше цікавість переросла у бажання.

— Дозвольте й мені, — звернулася якось до одного з підводників.

Відтоді Валентина стала активним членом морського клубу. Майже щодня спортсменка одягала акваланг і разом із своїми друзями пускалася під воду. Невтомні, захоплюючи тренування виробили в дівчині сміливість, загартували організм. Тож не дивно, що вона добре виступила при виїзді на Дніпро...

— Не хвилюйся, — заспокоювали товариші, — у водах Славутича значно краще, ніж на нашому Сухолюкці.

І справді, вдова вода не зовсім прозора, важко орієнтуватися. А тут, як у казці: ясно видно водорості, зграйки риб...

На двадцять метрів спустилася під воду, розшукала там тигар і перенесла його на стометрову відстань. Такий же результат показала і її подруга з «Червоної зірки» Людмила Малихіна.

Молодці дівчата!

Людмила Васіна теж часто одягає акваланг для підводних прогулянок. Хай вона ще не добилася високих результатів і навіть не встигла в змаганнях взяти участь, та незабаром будуть і в Людмили перемоги.

— Найкращий відпочинок — купання, гребля, підводні мандрівки, — говорить вона. — Я вже переконалася в цьому на власному досвіді...

Щозміни подруги перевиконують виробничі завдання, допомагають ровесникам працювати без браку. Водний спорт загартує їх силу волі, дає чудодійну насагу.

Л. РОМАНОВ.

м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 86.
Телефони: редактора — 66-12, відповідального секретаря — 60-14, відділів — 60-24.
Газета виходить у середу, п'ятницю і в неділю.

«Молодий комуніст» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова Облвидав, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 86.

БК 00704.

Зам. № 6241. Т. 27.000.